

N:o 164.

Af Herr **G. Hæggström**: *Om ändring af 65 § mom. a i gällande Banko-reglemente.*

Ett förhållande, som sällan jäfvas af erfarenheten, är att affärer, som bedrifvas för enskild räkning, skötas bättre och gifva större vinst än de som drifvas för det allmännas räkning. Så förhåller sig äfven med Riksbanken och de enskilda bankerna, beträffande deras upplåning på upp- och afskrifningsräkning. Riksbanken är tvungen, antingen det är med dess fördel öfverensstämmande eller icke, att emottaga penningar enligt "räkningshafvares godtfinnande", då deremot de enskilda bankerna äro berättigade att genom sina styrelser pröfva, om och på hvilka vilkor penningar skola på upp- och afskrifningsräkning mottagas. En hvar inser lätt hvilken stor ränteförlust Riksbanken utsättes för genom denna undantagsbestämmelse, och att, om orsaken undanrödjes, upphör äfven verkan.

Jag tillåter mig derföre till Riksdagen vördsamt hemställa, att momentet a) i Banko-reglementets 65 § måtte erhålla följande lydelse: Upp- och afskrifningsräkning öppnas när sådant af styrelsen anses lämpligt och på vilkor, dem styrelsen eger bestämma.

Om remiss till Banko-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1870.

Gustaf Hæggström.